

РЕШЕНИЕ

№ 1701

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 02.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **11852** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалбата на Сдружение „М.“, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор И. Д. против изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в решение №771/21.10.2021 г. на Централната избирателна комисия по заявление с вх. № НС-29-38/07.10.2021 г. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради немотивираност, съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон. Изтъква се, че търсената информация изпълва и двата компонента на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ-свързана е с обществения живот на страната и посредством нея търсеният информацията може да си състави собствено мнение за дейността на задължения по закон субект. Подробни съображения в тази насока са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се отмяната на оспореното решение и задължаване на административния орган за предоставяне на достъп до заявената обществена информация, както и присъждане на направените по делото разноски, съобразно приложен списък по чл. 80 от ГПК.
Ответникът . Централната избирателна комисия, чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на жалбата. Намира, че издадения административен акт е законосъобразен и не са налице основания за неговата отмяна. Подробни съображения излага в депозираните по

делото писмени бележки. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Административното производство е образувано по заявление вх. № НС-29-38/07.10.2021г. (изх.№108-1626/04.10.2021) г. на Сдружение „М.“, адресирано до Централната изборителна комисия. С него е заявен достъп до следната информация:

1. Какъв е размера на средствата заплатени от Централната изборителна комисия за излъчване на нейни информационни кампании за периода 01.01.2021 г. -27.09.2021 г. за всяка от следните медии поотделно: Българска национална телевизия, [фирма], [фирма], [фирма]?

2. Какъв е размера на средствата, които Централната изборителна комисия е изразходвала за изработване на информационни видеоматериали, излъчени в периода 01.01.2021 г. - 27.09.2021 г.? Кои дружества са изпълнили поръчките по създаване на видеоматериалите и на каква стойност е всяка от поръчките?

3. Възлагано ли е изработването на информационни видеоматериали за нуждите на Централната изборителна комисия за кампаниите в периода 01.01.2021 г.-27.09.2021 г. на някои от посочените в т. 1 медии и по конкретно: Българска национална телевизия, [фирма], [фирма], [фирма]?

Със заявлението е поискано и копие от договорите, по силата на които са отпуснати средства за изработване и излъчване на информационните видеоматериали на Централната изборителна комисия за периода 01.01.2021 г. - 27.09.2021 г.

Заявлението е разгледано на заседание на Централната изборителна комисия, проведено на 21.10.2021 г., като с решение № 771, обективизирано в протокол №107, Комисията единодушно е оставила без уважение заявление вх. № НС-29-38/07.10.2021 г. (изх.№108-1626/04.10.2021) г. на Сдружение „М.“. Решението е мотивирано с това, че исканата информация няма характеристиките на обществена такава предвид, че същата не представлява обществено значима информация, която да даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на Централната изборителна комисия.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи в качеството си на неблагоприятно засегнат адресат, доколкото с него е отказан достъп до търсена информация. По делото са налице доказателства, че оспореното решение е съобщено на неговия адресат по електронен път на 04.11.2021 г., поради което и депозираната чрез куриер на 18.11.2021 г. жалба следва да се приеме за подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Доколкото, производството е по реда на специалния ЗДОИ неприложими в случая са сроковете и реда на обжалване на решенията на Централната изборителна комисия, установени в чл. 58 от Изборния кодекс, в каквата насока са доводите за недопустимост на жалбата, изложени от пълномощника на ответника.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се

отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК.

В настоящия случай, в оспорения административен акт липсва посочване на правното основание за постановяването му. Не е посочена нито една от визираните в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези на ограничаване на правото на достъп до обществена информация, нито е посочено някое от установените в чл. 37 от ЗДОИ основания за отказ. Като фактическо основание административният орган се е задоволил единствено да посочи, че търсената информация не представлява обществено значима информация, която да даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на Централната избирателна комисия.

Също така, в мотивната част на оспореното решение липсват мотиви за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес, съгласно установената в чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ забрана за ограничаване на правото на достъп до служебна обществена информация при наличието на надделяващ обществен интерес. Липсата на изложени мотиви в изтъкнатата насока възпрепятства упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на оспореното решение по отношение на забрана по чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ. Това нарушение по същността си представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ, тъй като от една страна ограничава правото на защита на неговия адресат, а от друга възпрепятства осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност.

На следващо място, с оглед разрешаването на правния спор следва да се посочи, че ЗДОИ регламентира един от правните способности за упражняване на конституционното право на достъп до информация. В чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът регламентира. Именно по отношение на тази информация законодателят е вменил изричното задължение на задължените, по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗДОИ, правни субекти да я предоставят. Разбира се, ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Член 4, ал.1 от ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В настоящия случай, не се

твърди и не се установява от данните по делото да е налице друг специален ред за достъп до исканата информация, дерогиращ приложимостта на нормите на ЗДОИ.

Легалната дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно общественния живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като според разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. С оглед на тези легални определения и предвид наличната информация по делото, настоящият съдебен състав намира, че информацията, по отношение на която е постановен отказ за предоставяне, е служебна по своя характер, тъй като е свързана с дейността на Централната избирателна комисия, като независим държавен орган, разполагаща с правомощия по провеждане на всички видове избори. Сред изрично изброените в чл. 57 от Изборния кодекс правомощия на Централната избирателна комисия е правомощието по т. 32 свързано с предоставяне на информация, организиране и провеждане чрез средствата за масово осведомяване на разяснителна кампания относно правата и задълженията на гражданите в подготовката и произвеждането на изборите, включително и относно машинното гласуване.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, като в ал. 2 са предвидени случаите, при които достъпът до такава информация може да бъде ограничен: 1. информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/; 2. информацията съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях и е подготвена от администрациите на съответните органи.

В настоящия случай, по делото не е спорно, че поисканата от оспорващия информация отговаря на законовото определение, тъй като с получаването ѝ ще си създаде мнение относно дейността на задължения субект във връзка с упражняване на предоставените му от Изборния кодекс правомощия по организиране и провеждане чрез средствата за масово осведомяване на разяснителна кампания относно правата и задълженията на гражданите в подготовката и произвеждането на изборите. Квалифицирането на исканата информация като обществена е достатъчно основание за възникване на задължението на ответника, при спазване на принципите, прогласени в нормата на чл. 6 от ЗДОИ, да осигури достъп на молителя до нея. Противно на изложеното в оспорения отказ търсената обществена информация отговаря на изискванията на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Същата безспорно е свързана с общественния живот на страната и посредством нея търсения достъпа може да си състави собствено

мнение относено дейността на Централната изборителна комисия, като независим държавен орган, разполагаща с правомощия по произвеждане на всички видове избори.

Не на последно място, липсват данни от страна на административният орган да е извършена преценка за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес. Разпоредбата на чл. 13, ал.4 от ЗДОИ постановява, че достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван при наличие на надделяващ обществен интерес. Наличието на надделяващият обществен интерес е дефинирано в §1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ - когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ. В настоящия казус, следва да се приеме, че тъй като чрез исканата информация заявителят цели повишаване на прозрачността и отчетността на изразходваните от Централната изборителна комисия средства по организиране и провеждане чрез средствата за масово осведомяване на разяснителна кампания относно правата и задълженията на гражданите в подготовката и произвеждането на изборите, е налице надделяващ обществен интерес, който дерогира ограничението на достъпа. Преценката за наличието/липсата на надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13, ал. 4, ЗДОИ, поради което и същата е в тежест на административния орган, съобразно принципа за служебното начало и задължението му за изясняване на фактите и обстоятелствата, съобразно текста на чл. 35 от АПК. Видно от съдържанието на решението, в случая административният орган не е изложил мотиви в тази насока.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че е абсолютно недопустимо мотивите на административния орган да бъдат допълвани в съдебната фаза на производството от процесуалния му представител, какъвто е настоящия случай, посредством изтъкване на изискването информацията, достъпът до която е заявен, да е налична.

По изложените съображения, оспореният отказ за достъп до обществена информация следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, при спазване на изискването за форма и излагане на конкретни фактически и правни основания. При новото произнасяне, ответникът следва да съобрази и разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, съгласно която достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правна помощ,

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Сдружение „М.“, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор И. Д. изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в решение № 771/21.10.2021 г. на Централната изборителна комисия по заявление с вх. № НС-29-38/07.10.2021 г.

ИЗПРАЩА преписката на Централната изборителна комисия за ново произнасяне по заявление вх. № НС-29-38/07.10.2021 г. на Сдружение „М.“, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор И. Д. при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Централната изборителна комисия да заплати на Сдружение „М.“, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор И. Д. разноси по делото в размер на 110 /сто и десет/ лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: